Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul central), judecător Arhip Alexandru
Dosarul nr. 2ai-29/24
2-22140395-02-2ai-17012024

D E C I Z I E

12 martie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa sa:
Preşedintele ședinței, judecător Clim Eugeniu
Judecătorii Iorgov Steliana
Cojocaru Olga

examinând cererea de apel declarată de către Serviciul Fiscal de Stat,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva lui Șevcenco Mihail și Targon Ruslan cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a societății cu răspundere limitată „EXTO&Co”,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 15 noiembrie 2023, prin care cererea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul central) se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința societății cu răspundere limitată „EXTO&Co” (în continuare S.R.L. „EXTO&Co”), în procedura simplificată a falimentului.

La data de 30 iunie 2023, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Ganța Irina a depus în adresa instanței cerere împotriva lui Șevcenco Mihail și Targon Ruslan cu privire la atragerea la răspundere subsidiară și încasarea în mod solidar a sumei de 123296,10 lei cu titlu de compensare a datoriilor S.R.L. „EXTO&Co” în procedura simplificată a falimentului.

În motivarea cererii a menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 06 decembrie 2022, s-a admis cererea depusă de directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat – Petru Griciuc cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de S.R.L. „EXTO&Co”; s-a constatat insolvabilitatea și s-a inițiat procedura simplificată a falimentului față de debitor; s-a ridicat dreptul lui Șevcenco Mihail de la administrarea debitorului; s-a desemnat în calitate de lichidator administratorul autorizat Bunescu Gheorghe, deținător al autorizației nr. 7 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției.

A subliniat că, în cadrul ședinței de validare a creanțelor împotriva patrimoniului S.R.L. „EXTO&Co”, au fost validate creanțele Serviciului Fiscal de Stat în mărime de 123296,10 lei, calculate în baza dărilor de seamă prezentate de către contribuabil.

A indicat că, S.R.L. „EXTO&Co” nu dispune de bunuri mobile/imobile în masă debitoare, precum și nu deține alte mijloace bănești ce ar putea fi îndreptate în vederea stingerii integrale a creanțelor creditorilor. Prin urmare, unica modalitate de stingere a creanțelor Serviciului Fiscal de Stat validate împotriva patrimoniului societății debitoare este atragerea la răspundere

subsidiară a membrilor organelor de conducere, prin prisma art. 247-248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

A relatat că, din informațiile generate de Sistemul Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, din data de 19 mai 2008, director și fondator cu cota 50% al S.R.L. „EXTO&Co" este Șevcenco Mihail, iar un alt fondator al societății debitoare cu cota 50% este Targon Ruslan. Apreciază că pârâții sunt pasibili atragerii la răspundere subsidiară în temeiul art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, întrucât au dispus continuarea activității de societatea debitoare care o ducea în mod vădit la incapacitate de plată, deși aceasta înregistra restanțe la plata obligațiilor pecuniare, în modul în care rezultă din rapoartele financiare și dările de seamă depuse.

De asemenea, pârâții nu au depus cerere introductivă conform prevederilor art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

În acest context a expus că, potrivit datelor din Sistemul Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, ultima achitare a debitorului la bugetul de stat cu titlu de impozit pe venit reținut la sursa de plată a fost efectuată la data de 24 iunie 2015, iar ultima achitare cu titlu de taxă pe valoare adăugată a fost efectuată la data de 14 septembrie 2018.

Respectiv, S.R.L. „EXTO&Co" s-a aflat în incapacitate de plată începând cu data de 14 noiembrie 2018, iar în termen de 30 de zile era obligat să depună cerere introductivă în instanța de insolvabilitate competentă. Obligația nominalizată nu a fost executată de debitor, fapt care constituie temei pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere, conform art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Prin urmare, în temeiul art. 247 și art. 248 alin. (1) lit. f) și lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, art. 11 lit. j) din Codul de executare, art. 85 alin. (1) lit. i) din Codul de procedură civilă, solicită atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale S.R.L. „EXTO&Co" în persoana directorului și fondatorului cu cota de 50% - Șevcenco Mihil și a fondatorului cu cota 50% - Targon Ruslan, cu încasarea în mod solidar din contul acestora în beneficiul masei debitoare a S.R.L. „EXTO&Co" a creanței validate a Serviciului Fiscal de Stat în mărime de 123 296,10 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 15 noiembrie 2023, s-a respins cererea depusă de reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Ganța Irina împotriva lui Șevcenco Mihail și Targon Ruslan cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a societății cu răspundere limitată „EXTO&Co", ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 17 noiembrie 2023, Serviciul Fiscal de Stat a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 15 noiembrie 2023.

Ulterior, la data de 22 ianuarie 2024, Serviciul Fiscal de Stat a depus apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 15 noiembrie 2023, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de atragere la răspundere subsidiară.

În motivarea cererii de apel, Serviciul Fiscal de Stat a reiterat argumentele de fapt și de drept expuse în cererea privind atragerea la răspundere subsidiară.

Relatează că, având în vedere, că că debitorul S.R.L. „EXTO&Co", nu dispune de bunuri mobile sau imobile suficiente în masa debitoare, precum şi nu deţine alte mijloace băneşti ce ar putea fi îndreptate în vederea stingerii integrale a creanţelor creditorilor, Serviciul Fiscal de Stat a considerat că unica modalitate de stingere a creanţelor fiscale este atragerea la răspundere

subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, prin prisma art. 247, art. 248 al Legii insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012.

Menționează că Serviciul Fiscal de Stat a identificat temeiurile privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului după cum urmează: dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată şi nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, ce constituie temeiurile specificate de art. 248 alin. (1) lit. f) și h) din Legea insolvabilităţii.

Relevă că continuarea activității a fost probată prin multitudinea rapoartelor prezentate de către debitor pe perioada mai multor ani. Astfel, având deja restanţă considerabilă membrii organelor de conducere a debitorului au dispus continuarea activităţii întreprinderii care a dus debitorul în mod vădit la incapacitate de plată. Cele enunţate supra, adeveresc aplicabilitatea prevederilor art. 248 alin. (1), lit. f) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului S.R.L. „EXTO&Co" - director şi fondator Şevcenco Mihail Vasile şi un alt fondator al întreprinderii cu cota 50 %, Targon Ruslan Vasile. Or, aceştia deţinând funcţiile respective până la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de S.R.L. „EXTO&Co" au dispus continuarea unei activităţi a debitorului care l-a dus în mod vădit la incapacitate de plată.

Cu referire la argumentele instanţei privind respingerea temeiului invocat de către Serviciul Fiscal de Stat cu privire la nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, acţiune prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, precum că, probele anexate sunt insuficiente în vederea probării argumentelor invocate, întrucât, acestea reflectă doar obligaţiile fiscale ale debitorului la data de 14 noiembrie 2018, iar alte înscrisuri care să permită conturarea tabloului patrimonial al debitorului şi deţinerea sau lipsa resurselor necesare stingerii obligaţiilor înregistrate nefiind prezentate indică că, conform contului curent detaliat pentru perioada 01.01.2013-06.12.2022, la clasificaţia economică impozitul pe venitul reţinut la sursa de plată, a fost constatat că ultima achitare a debitorului a avut loc la data de 24.06.2015, în mărime de 1 335,00 lei, iar la clasificaţia economică taxa pe valoarea adăugată la mărfurile produse şi serviciile prestate pe teritoriul Republicii Moldova, ultima achitare a avut loc la data 14.09.2018 în mărime de 7 000,00 lei. În acest sens concluzionează că, debitorul nominalizat s-a aflat în incapacitate de plată începând cu 14.11.2018. Aşadar, acesta era obligat în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, în termen de 30 de zile de la data de 14.11.2018 să depună în instanţa de insolvabilitate cererea introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de sine, obligaţie neîndeplinită de către debitor, fapt care constituie temei pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h).

Susține astfel că, cele anunţate supra, adeveresc aplicabilitatea prevederilor art. 248 alin. (1), lit.f) şi h) din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012, pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului S.R.L. „EXTO&Co", fiind întrunite cumulativ condiţiile atragerii la răspundere subsidiară patrimonială a membrilor organului de conducere a debitorului S.R.L. „EXTO&Co", întrucât au fost comise fapte ilicite, există prejudiciu, există legătură de cauzalitate între faptele ilicite şi prejudiciu.

Solicită admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Central) din 15 noiembrie 2023, cu emiterea unei decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat către Şevcenco Mihail şi Targon Ruslan privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil SRL „Exsto&Co"; încasarea în mod solidar de la Şevcenco Mihail şi Targon Ruslan

în contul masei debitoare a „Exsto&Co” SRL a creanţelor validate şi nestinse în sumă de 123 296,10 lei.

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră apelul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (6) din Legea insolvabilității, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.

Potrivit art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În corespundere cu art. 373 alin. (1) -(3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Colegiul judiciar verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale sus-invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidate pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Din materialul probator rezultă că, la data de 30 iunie 2023, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Ganța Irina a depus în adresa instanței cerere împotriva lui Șevcenco Mihail și Targon Ruslan cu privire la atragerea la răspundere subsidiară și încasarea în mod solidar a sumei de 123296,10 lei cu titlu de compensare a datoriilor S.R.L. „EXTO&Co” în procedura simplificată a falimentului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 15 noiembrie 2023, s-a respins cererea depusă de reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Ganța Irina împotriva lui Șevcenco Mihail și Targon Ruslan cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a societății cu răspundere limitată „EXTO&Co”, ca fiind neîntemeiată.

Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă soluția instanței de insolvabilitate cu privire la netemeinicia cererii depuse de către Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil S.R.L. „EXTO&Co”, în persoana directorului și fondatorului cu cota de 50% - Șevcenco Mihil și a fondatorului cu cota 50% - Targon Ruslan.

Potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Astfel, existența a cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art. 248 alin. (1), lit. a) -i) din Legea insolvabilității, alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceștia au cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre acțiunile prevăzute de art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității.

Totodată, se reține că, pe lângă aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Aceasta, însă, este regula generală, de la care se admit excepții, legiuitorul menționând în textul art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității cu referire la subiecții de drept pasibili să fie atrași la răspundere subsidiară sintagma „precum și de orice altă persoană”, condiția de bază fiind ca între acțiunile ilicite imputabile membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil sau oricărei alte persoane și cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului să existe o legătură cauzală directă.

Așadar, din prevederile art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității rezultă că prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Colegiul judiciar remarcă că, prin cererea de apel formulată, Serviciul Fiscal de Stat a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe, menționând că, la caz sunt întrunite temeiurile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. f) și h) din Legea insolvabilității de atragere la răspundere

subsidiară a membrilor organelor de conducere a S.R.L. „EXTO&Co” în persoana directorului și fondatorului cu cota de 50% - Șevcenco Mihil și a fondatorului cu cota 50% - Targon Ruslan.

Instanța de apel a stabilit că, Serviciul Fiscal de Stat pretinde atragerea la răspundere subsidiara și încasarea în mod solidar din contul lui Șevcenco Mihil și Targon Ruslan în beneficiul masei debitoare a S.R.L. „EXTO&Co” a creanței validate a Serviciului Fiscal de Stat în mărime de 123 296,10 lei.

În acest sens, Colegiul judiciar reține că, pentru a fi angajată răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiţii, și anume: existenţa prejudiciului, comiterea unei fapte ilicite dintre cele enumerate de lege, existenţa legăturii de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu şi vinovăţia persoanei a cărei răspundere se cere.

Astfel, se constată că, Serviciul Fiscal de Stat contrar prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, nu a demonstrat circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Or, simpla existență a creanței nu impune instanța de judecată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, în lipsa culpei acestora și a legăturii cauzale dintre acțiunile/inacțiunile acestora și survenirea stării de insolvabilitate.

Astfel, cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de *art. 248, alin. (1), lit. f) din Legea insolvabilității- privind dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată,* instanța de apel notează că Serviciul Fiscal de Stat nu a motivat tipul și modalitatea desfășurării unei activități care a dus debitorul la incapacitate de plată, nici nu a menționat prin ce act membrii organelor de conducere a S.R.L. „EXTO&Co” în persoana directorului și fondatorului cu cota de 50% - Șevcenco Mihil și a fondatorului cu cota 50% - Targon Ruslan, au dispus continuarea acestei activități vicioase.

La caz, instanța de apel punctează că, la materialele cauzei nu au fost anexate procese-verbale ale adunării asociaților S.R.L. „EXTO&Co”, sau orice alte dispoziții, ordine, instrucțiuni prin care pârâtul ar fi indicat angajaților acestei societăți comerciale sau oricărei alte persoane în acest sens.

Cât privește temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității- nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, Colegiul judiciar relevă următoarele.

Instanța de apel constată că, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere pe motiv că, nu ar fi depus cerere de intentare a procesului de insolvabilitate în conformitate cu prevederile art. 14 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

În acest sens, Colegiul judiciar reține că, potrivit art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2), iar conform alin. (4) al aceluiaşi articol dacă debitorul nu depune cererea introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorul debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (1).

Inacţiunea prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilităţii, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri prevăzute în art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilităţii, are

specificul său şi anume: inacţiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariţia stării de insolvabilitate or, anume apariţia acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul întreprinderii să depună cerere introductivă.

Nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligaţiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilităţii, neavând relevanţă suma creanţelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive, obligaţiile, apărute după expirarea acestui termen.

După cum a constatat și instanța de fond, pentru a stabili vina şi a atrage la răspundere subsidiară organele de conducere şi/sau de supraveghere a debitorului, urmează să fie întrunite anumite condiţii şi anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, precum şi fapta să fie săvârşită cu vinovăţie.

De notat că, răspunderea nu devine automat operantă în toate cazurile în care pasivul social nu poate fi acoperit, ci numai atunci când se demonstrează că prin acţiunea culpabilă şi intenţionată, subiecţii vizaţi au cauzat starea de insolvabilitate sau prin săvârşirea unei fapte expres şi limitativ enumerate la articolul 248 din Legea insolvabilităţii, iar consecinţele acestora s-au materializat prin crearea, menţinerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condiţiilor de tragere la răspundere juridico-civilă.

Colegiul judiciar reține că, potrivit dispoziţiilor art. 1998 alin. (1) Cod civil al RM cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Astfel, instanța de apel conchide că, răspunderea patrimonială reprezintă o formă a răspunderii civile delictuale, care se angajează faţă de delincvenţi, în rezultatul încălcării unei obligaţii legale cu caracter patrimonial.

În sensul dispoziţiilor menţionate, se subînțelege că, pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale îl constituie componenţa delictului civil, care la rândul său include: prejudiciu, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită şi un prejudiciu şi vinovăţia. Acestea reprezintă condiţiile generale de antrenare a răspunderii delictuale, iar lipsa uneia exclude atragerea la răspundere a persoanei.

Colegiul judiciar constată că, în contextul condiţiilor generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale, instanţa argumentează că nu poate exista răspunderea delictuală dacă nu există culpa şi legătura cauzală dintre acţiunile persoanei implicate şi survenirea unui prejudiciu.

Astfel, în ce priveşte situaţia din speţă, Colegiul judiciar consideră că, instanța de fond just și întemeiat a constatat că, nu sunt întrunite condiţiile necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale a membrilor organelor de conducere ale debitorului S.R.L. „EXTO&Co”- Șevcenco Mihil și Targon Ruslan și aceasta pentru că Serviciul Fiscal de Stat nu a demonstrat prin probe concludente şi pertinente că apariţia stării de insolvabilitate a debitorului s-ar datora anume acțiunilor ilegale din partea acestor persoane.

Separat de cele invocate, instanța de apel remarcă că, pentru identificarea neexecutării obligaţiei administratorului unei societăți comerciale de a depune cerere introductivă, urmează iniţial de a fi determinat concret momentul survenirii temeiurilor de insolvabilitate în raport cu activitatea debitorului sub forma incapacității de plată.

La caz, Serviciul Fiscal de Stat nu a anexat probe din care ar rezulta cert data la care a survenit starea de insolvabilitate a S.R.L. „EXTO&Co”, iar instanţa de judecată nu poate să-şi

bazeze hotărârea sa pe presupunerile Serviciului Fiscal de Stat, care nu sunt confirmate prin nici un fel de mijloace de probă, ci doar pe fapte cert stabilite în procesul examinării cauzei, confirmate prin probe admisibile şi pertinente.

Concomitent, Colegiul judiciar conchide că nu a fost demonstrată legătura cauzală dintre suma pretinsă de către Serviciul Fiscal de Stat a fi încasată în mărime de 123 296,10 lei, şi inacţiunea membrilor organelor de conducere a debitorului de nedepunere a cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilităţii.

La caz, instanța de apel conchide că apelantul/reclamant nu a făcut dovada că datoria debitorului în sumă de 123 296,10 lei, care se solicită a fi încasată de la membrii organelor de conducere, a apărut după expirarea termenului de 30 de zile de depunere a cererii introductive, or potrivit art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, membrii organelor de conducere răspund subsidiar doar pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului de 30 de zile din momentul survenirii temeiurilor de depunere a cererii introductive prevăzute la art. 14 alin. (2) al Legii insolvabilităţii.

Respectiv, de către apelantul/reclamant nu a fost făcută o diferențiere între sumele datorate de debitor care au apărut până la data pe care o consideră a fi obligatorie de a depune cererea introductivă și cele care au apărut după acea dată.

Prin urmare, este nejustificată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, prin prisma lit. h) al art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilităţii.

La caz, instanța de fond just a apreciat că, probatoriul este insuficient și nu demonstrează cu certitudine argumentele expuse de către reclamant, în special- existența faptei ilicite imputate săvârșită prin dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, precum și nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 din Legea insolvabilității.

În aceiași ordine de idei, instanța de apel remarcă că, argumentele invocate în apel poartă un caracter formal, și aceasta pentru că reproducerea motivelor invocate în cererea de chemare în judecată nu constituie temei de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

De asemenea, Colegiul judiciar remarcă că, deși apelantul și-a exprimat dezacordul cu hotărârea instanței de fond, nu a indicat care norme de drept au fost interpretate eronat de instanța de fond şi în ce constă pretinsele erori.

În finalitatea celor indicate supra, prima instanță just a conchis că, nu sunt întrunite condițiile tragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a S.R.L. „EXTO&Co” în persoana directorului și fondatorului cu cota de 50% - Șevcenco Mihil și a fondatorului cu cota 50% - Targon Ruslan, în temeiul art. 248 alin. (1) lit. f) și h) din Legea insolvabilitații.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că hotărârea contestată este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către apelant sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și de a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 15 noiembrie 2023.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. 385 lit. a), art. 389 și art. 390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 15 noiembrie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva lui Șevcenco Mihail și Targon Ruslan cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a societății cu răspundere limitată „EXTO&Co”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecător Clim Eugeniu

Judecătorii Iorgov Steliana

Cojocaru Olga